

ἔξ ἰσχύος καὶ πλοῦτος, καὶ πολυφιλίας· ἀλλ-
 • λὰ αὖ τις γρηύται διαφέρειν κατ' ἀρετὴν, &
 • τί γὰρ ποιεῖν; γὰρ δὴ φάσιν αὖ δεῖν ἐπιβαλ-
 • λειν καὶ μετισταίην τὸν τοιοῦτον. ἀλλὰ μὲν
 • οὐδ' ἀρχὴν γὰρ τῷ τοιοῦτου παρεπλήσιον γὰρ
 • κἂν εἴ τῷ Διὸς ἀρχὴν ἀξιοῦεν, μερίζοντες τὰς
 • ἀρχάς, λείπεται τοίνυν, ὃ ἀρ' εἶναι πεφυκέ-
 • ναι, πείθεσθαι τῷ τοιοῦτῳ πάντας ἀσμενάς·
 • ὥστε βασιλέας ἔξ ἑαυτῶν τοιοῦτους αἰδέοις ἐν Β
 • τῆς πόλεσιν.

Κεφάλαιον εἰς.

Ἰσως δὲ κελεύει ἔξ μὲν τοῖς εἰρημίοις
 Ἰ λόγους μεταβῆναι καὶ σέβασθαι πρὸς
 βασιλείας. φανερὸν γὰρ ἵππ' ὀρθῶν πολιτειῶν
 • μάλιστα εἶ) ταῦτων. συνεπέον δὲ πότερον συμ-
 • φέροι καὶ μάλιστα κελεύει οἰκιστῶν καὶ
 • πόλει γὰρ χώρα βασιλεύειν, ἢ οὐ, ἀλλ' ἄλ-
 • λη τις πολιτεία μάλιστα ἢ πᾶσι μὲν συμφέροι
 • πᾶσι δ' οὐ συμφέροι. δεῖ δὲ σαφῶς διελέ-
 • σθαι, πότερον ἐν τῷ γένει ὅσον αὐτ', ἢ πλείοις
 • ἔξ διαφοράς. ἴσθ' ὅτι δὴ τῷ γὰρ καταμα-
 • θεῖν, ὅτι πλείω τε γένος πρὸς ἑαυτὸν καὶ τῆς ἀρχῆς
 • ὁ ἔστω: ὅτι οὐχ εἰς πάντων. ἢ γὰρ ἐν τῇ Λα-
 • κωνικῇ πολιτείᾳ, δοκεῖ μὲν εἶ) βασιλεία
 • μάλιστα ἵππ' καὶ νόμον· ἐστὶ δὲ κυρία πάν-
 • των· ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῷ γένει, ἢ γεμῶν
 • ὅτι ἵππ' πρὸς τὸν πόλεμον. ἔπει δὲ τὰ πρὸς
 • τοῖς θεοῖς ἴσθ' ὅτι τῆς βασιλεύουσιν. αὐτῶν
 • μὲν οὐκ ἢ βασιλεία, εἶ) στρατηγία τις αὐτο-
 • κρατότερον, καὶ αἰδέοις ὅτι κτείναν γὰρ οὐκ ἔ-
 • ρεος, εἰ μὴ ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δὲ πρὸς ὅτι
 • ἵππ' ἀρχαίων ἐν τῆς πολεμικῆς ἐξ ὅσους ἐν
 • ἑαυτοῖς νόμοι. ὁ δὲ ἴσθ' ὅτι ὁμοίων κακῶς μὲν ἀκούων λυγέρετο ἐν τῆς
 • ἐκκλησίᾳ· ὅτι ἐκλεθόντων δὲ, καὶ κτείναν κύ-
 • ρεος λυγέρετο γὰρ.

Ὅν δὲ κ' ἐγγὺν ἀπαύδουε μάλιστα, -- οὐ οἰ
 ἄριστον ἐστίται φυγεῖν κινῶν, ἢ δ' οἰωνοῖς.

Παρὰ γὰρ ἐμοὶ θάνατος.

Ἐν μὲν οὐκ ἔστι εἶδος βασιλείας, στρατηγία
 • διά βίου. τοῦτων δ' αἰ μὲν, καὶ γένος εἰσὶν
 • αἰ δ' αἰρετῆς. παρὰ ταῦτων δ' ἄλλο
 • μοναρχίας εἶδος, οἷον παρ' ἐνίοις εἰσὶ βασι-
 • λείαι ἵππ' βαρβαρῶν. ἔχουσι δ' αὐτῶν τῶν
 • δυνάμεν πᾶσαι παρεπλήσιον τυραννικῆ.
 • εἰσὶ δ' ὅμοιος καὶ νόμον, καὶ πατερεῖα, διὰ γὰρ
 • τὸ δουλεῖν ἑαυτοῖς εἶναι τὰ ἴση φύσει, οἱ μὲν

ceui iurium & diuitiarum, & amicitiarum, sed si quis excellat virtute, quid de eo sic faciendum? Non enim dicendum est, ut talis vir sit de ciuitate pellendus. atqui neque gubernationi aliorum talis vir eris subiiciendus: perinde enim est, ac si qui Iouem gubernare velint, potestatem diuidentes. Restat ergo, ut videtur, naturam huius talem esse, ut omnes sponte sua illi parere debeant, itaque huiusmodi quidem homines reges esse perpetuos in ciuitatibus.

CAPVT XIII.

Considerare de regia gubernatione. Diximus enim hanc esse vnam ex rectis speciebus rerumpublicarum. Considerandum est autem, utrum conducatur ciuitati & regioni, quam rectè gubernari oporteat, regem habere an non, sed alia quædam species gubernandi magis conducatur: an quibusdam conducatur, quibusdam non. Ante omnia verò distinguendum est, an sit vnum genus eorum, vel differentias habeat plures. Et facile est intueri quod plura genera sunt, nec est omnium regum modus vnus potestatis. In Lacedæmoniorum enim republica videtur rex esse maxime secundum leges. neque enim potestatem habet omnium: sed cum egreditur extra regionem, imperium habet eorum quæ pertinent ad bellum, præterea sacrificia, Deorumque ceremoniæ ei commissa sunt: hæc igitur regia potestas est, quasi auctoritatem belli perpetuam habere. vitæ enim necesse alicuius non habet potestatem, nisi dum bellum gerit, ut etiam apud antiquos fuisse videtur, quod ostendit Homerus. nam Agamemnon in cõcionibus, maledictis & iurgiis vexabatur, sed cum à concione digressus in prælio erat, occidendi habebat potestatem. Itaque, inquit, quem ego procul à pugna fugientem cõspexero, non sibi sat erit fugere canes & aues: nam penes me occidendi potestas. Vna ergo species regni est auctoritas belli perpetua, & quandoque per genus, quandoque per electionem huiusmodi regnum obtinetur. Est & alia insuper monarchiæ species, qualia sunt apud quosdam Barbaros regna, vim habentia proximam tyrannidi, licet sint legitima & secundum morem parta. Ob id enim, quia magis aptæ sunt naturæ ad seruendum nationes Barbarorum quàm Græcorum, & eorum qui incolunt Asiam, quàm

βαρβαρος ἵππ' Ἑλλήνων, οἱ δὲ πρὸς τῶν Ἀσίων, τῶν ff j